

ממקומו, כענין שנאמר: (ישעיה כז) "ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל", ואף בגליות שאר האמות מצינו כן: (יחזקאל כט) "ושבתי את שבות מצרים".

(ד) אִם־יְהִיֶה נִדְחָךְ בַּקֶּצֶה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ:
דאם יהי גלותך בסמי שמיא מתמן יקבצך יי אלהך ומתמן יקרבך:

(ה) וְהִבִּיאֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְרֻשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירְשָׁתָהּ וְהִיטְבֶךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ:
ה ויבליךך יי אלהך לארעא דיריתו אבתיך ותרמה ויטב לך ויסגך מאבתיך:

(ו) וְמַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־לִבְּךָ וְאֶת־לִבְּךָ זֶרַעַךְ לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ:
וויצדי יי אלהך ית טפשות לבך וית טפשות לבא דכניך למרחם ית יי אלהך בכל לבך ובכל נפשך בדיל חייך:

~ נקודות משיחות קודש ~ (לקוטי שיחות כרך כד עמ' 177)

אֶת לִבְּךָ וְאֶת לִבְּךָ (ו, ז) וְאִם־יְהִיֶה אֱלֹל (בעל הטורים) וְאִם־יְהִיֶה תְּבוּתָהּ זָה, שְׁמוּרָה עַל עֲבוּדַת הַתְּשׁוּבָה, הוּא הַקְּדָמָה וְיִסוּד לַתּוֹרָה, עֲבוּדָה וְגַמְלוּת חֲסִדִים הַנִּרְמָזִים בַּתּוֹרָה אֱלֹל. אָנָּה לִידוֹ וְשִׁמְתִי לָךְ - עֵינֵי עָרִי מִקְלָט, וּבַעֲבוּדַת הָאָדָם זָהוּ קוֹ הַתּוֹרָה, כִּי דְבָרֵי תּוֹרָה קוֹלְטִין (מכות י, א). אֲנִי לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי - קוֹ הַעֲבוּדָה, הִיא תְּפִלָּה, וּבִפְרָט בְּיַמֵּינוּ אֵלּוּ, שְׂאִין לָנוּ אֵלָּא עֲבוּדָה שְׂבֵלֵב זֶה תְּפִלָּה, שְׂתוֹפֵל וּמְחַבֵּר אֶת יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׂבִשְׂמִיָּם. אִישׁ לְרַעְוָה וּמִתְנוּת לְאַבְיוֹנִים - הַקוֹ שֶׁל גַּמְלוּת חֲסִדִים.

♦ יום חמישי כ"ו אלול ♦

(ז) וְנָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת כָּל־הָאֱלֹת הָאֵלֶּה עַל־אִיבֶיךָ וְעַל־שְׁנֵאֵיךָ אֲשֶׁר רָדְפוּךָ:
וינתן יי אלהך ית כל לוטיא האלין על בעלי דככך ועל שנאיך די רדפוך:

(ח) וְאֵתָּה תִּשׁוּב וְשִׁמַּעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְעָשִׂיתָ אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם:
ח ואת תשוב ותקבל במימרא דיי ותעבד ית כל פקודיהי די אנא מפקדך יומא דין:

אשל אברהם – הרב אלאשילי

בגלות וְדוּקָא בְּפִסּוּק הַעוֹסֵק בְּגֵאוּלָּה (הרב).
שְׁגוּרָה יוֹם קְבוּץ גְּלוּת - רָאָה הוֹשַׁע ב, ב: כִּי גְדוֹל יוֹם קְבוּץ וְרִיעָתָם. וּבְרַשִׁי וּבְקִשִׁי - בְּלוֹמַר, יִשְׁנוּ קוֹשֵׁי בְּקִיבוּץ גְּלוּת.
כָּאֵלּוּ הוּא עֲצֻמוֹ צְרִיף לְהִיּוֹת אוֹחוֹ בְּיַדֵּי מִשָּׁם - וְלֹא עַל־יַדֵּי שְׁלִיחַ.
אִישׁ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ - לָכֵן נֶאֱמַר: "וּשְׁב ה' אֶלְקֶיךָ אֶת שְׁבוּתָךְ", שְׁה' בְּכִיכּוֹל יוֹרֵד לְתוֹךְ הַגְּלוּת כְּדִי לְהַשִּׁיב כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמְּקוֹמוֹ, וְכִּי שֵׁב יַחַד עִמָּהֶם מִהַגְּלוּת.
כַּעֲנִין שְׁנֵאֵמַר - יִשְׁעִיָּה כו, יב.

"וְאֵתָּה תִּשׁוּב וְשִׁמַּעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְעָשִׂיתָ אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם."
לְאֶחָד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְאֵתָּה בְּגֵלוּת שְׂאֵר הָאֲמוֹת מְצִינּוּ בֵּן - שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עֲצֻמוֹ מְקַבֵּץ אֶת הַגּוֹלִים שֶׁל שְׂאֵר הָאֲמוֹת וּמְשִׁיבֵם לְאַרְצָם, וְלָכֵן נֶאֱמַר גַּם בְּהֵם "וּשְׁב", וְלֹא "וְהַשִּׁיב" עַל־יַדֵּי שְׁלִיחַ, דְּהֵינּוּ שְׁעָנִין זֶה אֵינּוּ יְחֻדֵי לְעַם יִשְׂרָאֵל, אֵלָּא לְקִיבוּץ גְּלוּת בְּכָל־ל. אֵלָּא שְׂבִיב וְאֵת יֵשׁ הַבְּדֵל בֵּין קִיבוּץ גְּלוּת שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְקִיבוּץ גְּלוּת שֶׁל שְׂאֵר אוֹמוֹת, שְׂאֵצֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיבוּץ גְּלוּת הוּא פְּרָטְנִי, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּאוֹפֵן אִישִׁי, וְאֵלּוּ אֵצֵל הָאוֹמוֹת הַקִּיבוּץ גְּלוּת מְתִיחֵס לְעַם כָּל־

בְּיַחֲדָה אַחַת, וְלֹא לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם בְּפָרֵט (הרב).
ט. אֵךְ בְּפִסּוּק: "אֲשִׁיב", וְרָאָה הַעֲרָה הַבְּאֵה.
אֶת שְׁבוּת בְּנֵי עַמּוּן" - יְרַמְיָה מֵט, ו. וְיֵשׁ גּוֹרְסִים: "שְׁבוּת מוֹאָב", וְהוּא בְּיַרְמְיָה מֵט, ז. וְיֵשׁ גּוֹרְסִים: "שְׁבוּת מִצְרַיִם", וְהוּא בֵּיתְדִקְאָל כֵּט, יד. אֵךְ צְרִיף עֵינּוּ מִדּוּעַ בְּחַר רַשִׁי לְצַנֵּן דְּדוּקָא אֶת "שְׁבוּת בְּנֵי עַמּוּן" וְלֹא אֶת "שְׁבוּת מוֹאָב" וְ"שְׁבוּת מִצְרַיִם", וְאֵלּוּ מְשׁוּם שְׁשֵׁם מְדַגֵּשׁ "בְּנֵי עַמּוּן", דְּהֵינּוּ שְׁהֵיָה צְרִיף לְקַבֵּץ אֶת כָּל "בְּנֵי עַמּוּן" הַמְּפֹרָשִׁים, וְלְהַשִּׁיבם לְאַרְצָם. תוֹרָה ד